ପ୍ରଭାକର ରାମକ୍ରିଷ୍ଣ ଯୋଧ

ବନାମ

ଏ. ଏଲ୍. ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ

ଜାନୁଆରୀ **12,1965**

(କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ରଘୁବର ଦୟାଲ, ଆର. ଏସ. ବଚାୱତ ଏବଂ ଭି. ରାମାସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

*ସୌଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ **1946** - ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା (ଅଧ୍ୟାଦେଶ **20**)-ଅନୁବନ୍ଧିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ - ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବେତନ ହାର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ସୁରକ୍ଷା -ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ହେଉ, କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉ।*

ଆବେଦନକାରୀ ସୌଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତାର ଖଣ୍ଡ **3** ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏକ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ, ଯାହା ସୌଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଣୀତ ଏକ ଅଧ୍ୟାଦେଶ । କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଅର୍ଜି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ କେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତାହା ବିବରଣୀ ମାଗିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଯୋଗାଇ ଦିଆ ଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ତଦନ୍ତ ନକରି ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ; ତାଙ୍କର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ପରିଚାଳନା ସମିତି 'ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା'ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ସମାପ୍ତିର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ 'ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା' ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ ଯେ 'ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା'ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଅନୁବନ୍ଧ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 'ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା' ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇନଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ ।

ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି: ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା I ଅଧ୍ୟାଦେଶ 20 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହାକୁ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" କୁହାଯାଏ, ତାହାର ଆଇନର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି I ଏହା ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହା କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" କେବଳ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାଏ I ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବେତନ ହାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମାନ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଆସେ I

ଭେଦରାଜ ଭବାନୀଦାସ ଦୁଆ ବନାମ ଦାମୋହ କଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, 1961 **M.P.L.J.** 239, ନାମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା I

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 137/1964 I

ବିବିଧ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 28 ଫେବୃଆରୀ, 1963 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ I ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 236/1960I

ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ I

*ଏସ୍. ଏନ୍. ଭଣ୍ଡାରି ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ପାଇଁ*I

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ରାମସ୍ୱାମୀ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା I ଏହି ଆବେଦନ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ନ୍ୟାୟାଳୟର 28 ଫେବୃଆରୀ, 1962 ର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ରିଟ୍ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା I

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1955 ମସିହାରେ ବିଳାସପୁରର ଏସ.ବି.ଆର. କଲେଜ (ଶେଓଭାଗବାନ ରାମେଶ୍ୱରଲାଲ କଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ)ରେ ସଂସ୍କୃତର ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1957 ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ପଦବୀରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା I ଏହି

କଲେଜ ସୌଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ 1946 (ଏହା ପରେ ଏହାକୁ ଅଧିନିୟମ କୁହାଯାଏ) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସୌଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଅନୁବନ୍ଧିତ ଏବଂ 'ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା' ର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାପିତ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ, ଯାହା ଅଧିନିୟମ ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧ୍ୟାଦେଶ । ସେଓଭାଗୱାନ ରାମେଶ୍ୱରଲାଲ ଦାତବ୍ୟ ନ୍ୟାସ ବିଳାସପୁରର ପାଣ୍ଠିରୁ ଏହି କଲେଜର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ । ୨ ଜୁନ୍ ୧୯୬୦ରେ କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡାକ ମାଧ୍ୟମରେ ତିନୋଟି ଅଭିଯୋଗ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଦୋଷାରପ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:--

(1) ଆପଣ ଜାଣିଶୁଣି 28-12-1959 ତାରିଖରେ ଆପଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ମିଥ୍ୟା ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଭୁଲ ବିବୃତ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିଅଭିଯୋଗ କରି ଆଜ୍ଞା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଅସଦାଚରଣ ସଦୃଶ ।

(2) ଯେ ଆପଣ କଲେଜର ଅତିରିକ୍ତ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସକ୍ରିୟ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଉନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

(3) ଆପଣ ଜାଣିଶୁଣି ନିଜର ସେବା ଚୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷକ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆପଣ 1-7-1956 ତାରିଖର ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା ଏଫ୍. ସି.56-57 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପୂରଣ ନ କରିବା କଲେଜର ସେବା ନିୟମର ଉଲ୍ଲଂଘନ ପରି ଅଟେ ।"

ଆପିଲକାରୀ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୋଗ କେଉଁ ଆଧାରରେ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ତଦନ୍ତ ନକରି ଜୁଲାଇ 1,1960 ରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ 5 ଜୁଲାଇ, 1960 ରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ଏକ ନିବେଦନ ପତ୍ର ଦେଇ ସମଗ୍ର ମାମଲାର ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରତିନିବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ

ଆପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ବିଧାନ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ 30 ଜୁନ୍ 1960 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି ଉପରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଦାୟର କରାଯାଉ ଏବଂ ଆପିଲକାରୀଙ୍କୁ କଲେଜର ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପଦବୀରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପରମାଦେଶ ରିଟ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା 'ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା' ର ଖଣ୍ଡ 8 (vi)(a) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ସେବା ସମାପ୍ତି ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଆଦେଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନିୟମିତ ଏବଂ ବେଆଇନ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ "ମହା ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ବିଚାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବେଦରାଜ ଭବାନୀଦାସ ଦୁଆ ବନାମ ଦମୋହ କଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ[1] ମାମଲାରେ ନିଜର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" କେବଳ ଅନୁବନ୍ଧିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତା'ର ବିକଳ୍ପରେ ସେହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କିମ୍ବା କୋହଳ କରିପାରିବ ଏବଂ ସେହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ମଞ୍ଜୁରି ହେଉଛି ମାନ୍ୟତା ରଦ୍ଦ କରିବା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର କରିନଥିଲେ ଯେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଖଣ୍ଡ 8 (vi)(a) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛି କି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ରିଟ୍ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ କାରଣ ଏହା କେବଳ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଭଙ୍ଗ ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ହେଉଛି ଚୁକ୍ତିନାମାର ଭୁଲ ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତରେ ଏକ ମାମଲା ଆଣିବା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିକାରର ସୁଯୋଗ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

---

(1) 1991 ଏମ୍.ପି. ଏଲ୍.ଜେ. 239

ଏହି ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ କି ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" କେବଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକର ମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ଏବଂ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଆଇନର ଧାରା 2 (ଏ) ଏକ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ" କୁ “ଏହି ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କିମ୍ବା ଏହାର ସୁବିଧାରେ ସ୍ୱୀକୃତ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ" ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । ଏହି ଅଧିନିୟମ (1)ର ଧାରା 6 ରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କ୍ଷମତାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଧାରା 6(6)ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ନାମଲେଖାଇବାର କ୍ଷମତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ରହିବ ଏବଂ ବିଧାନ ବା ଅଧ୍ୟାଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଛାତ୍ରାବାସଗୁଡ଼ିକୁ ମାନ୍ୟତା ଦେବାର କ୍ଷମତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ରହିବ । ଧାରା 32 ଅଧ୍ୟାଦେଶ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ଏହାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି:

"32.ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ, ସେ ସବୁର ଅତିରିକ୍ତ, ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବେ, ଯଥା:-

(a) ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମଲେଖା;

(b) ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତ ଡିଗ୍ରୀ ଏବଂ ଡିପ୍ଲୋମା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ;

(c) ବିଦ୍ୟାଳୟର ପରୀକ୍ଷାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହେବେ ଏବଂ ଡିଗ୍ରୀ ଏବଂ ଡିପ୍ଲୋମା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ;

(d) ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଛାତ୍ରାବାସରେ ରହିବା ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ;

(e) ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମଲେଖା, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେବା, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପରୀକ୍ଷା, ଡିଗ୍ରୀ ଏବଂ ଡିପ୍ଲୋମା ଏବଂ ସ୍ନାତକଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଆଦାୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଦେୟ;

(f) ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ କଲେଜଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି;

(g) ପରୀକ୍ଷା ପରିଚାଳନା;

(h) କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ପରିଷଦର ଅଧୀନରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରହିଛି ।"

ଧାରା 24 (i) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ପରିଷଦ ଏହି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଅଧିନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଶେଷାଧିକାରରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ । "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ହେଉଛି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (6) ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ଧାରା 32 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଖଣ୍ଡ ୪ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସହିତ ଜଡିତ । "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ଖଣ୍ଡ ୪ (vi) ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"୪. (vi) କଲେଜର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା କଲେଜର ଚାକିରିରେ ଥିବା କୌଣସି ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଚାକିରିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦରମା ହ୍ରାସ କରିବ ନାହିଁ ।

(a) ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଦନ୍ତ ନକରି, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗର ଏକ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ । ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ସେବା ଏବଂ ଚରିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯିବ ।

(b) ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଦୁଇ-ତୃତୀୟାଂଶ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ସେବା ସମାପ୍ତି କିମ୍ବା ଦରମା ହ୍ରାସ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ;

(c) ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଚୁକ୍ତିନାମାରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ କିମ୍ବା ବିବାଦ ଉପୁଜିଲେ, ଉପ-କୁଳପତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ପଠାଯିବ, ଯାହାଙ୍କ

ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ପଦବୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଠାରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ l ଏହି ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ l

"ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ଧାରା 7 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟତୀତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଅନୁସୂଚୀ ‘A’ ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମରେ ଏକ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ l ଏହି ରାଜିନାମାର ୨ମ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅନୁସୂଚୀ ‘A’ ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖିତ:

"୨. ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପରେ, ପ୍ରଥମ ଭାଗର ପକ୍ଷର ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଧାରରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ:-

a. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛାକୃତ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଅବହେଳା,

b. ଅସଦାଚରଣ,

c. ଚୁକ୍ତିର କୌଣସି ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଭଙ୍ଗ,

d. ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ମାନସିକ ଅଯୋଗ୍ୟତା,

e. ଅକ୍ଷମତା,

f. ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଛେଦ:

ଉଲ୍ଲେଖିତ,ପ୍ରଥମତଃ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗର ପକ୍ଷ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ସେବା କରିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ଭାଗର ପକ୍ଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଯୋଗ୍ୟତାର ଆଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ନାହିଁ:

ଉଲ୍ଲେଖିତ,ଦ୍ୱିତୀୟତଃ,ସୌଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ବିନା ପ୍ରଥମ ଭାଗର ପକ୍ଷର ସେବା ଖଣ୍ଡ (c) କିମ୍ବା (f) ଅନୁଯାୟୀ ସମାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ l

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଏବଂ ଧାରା 6 (6) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି l ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ " ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 6 (6) ରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କ୍ଷମତାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ l ଆମ ମତରେ, ଅଧ୍ୟାଦେଶ 20 ର *ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟଥା*" ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" କୁହାଯାଏ, ତାହାର ଆଇନ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି l ଏହା ଅନୁବନ୍ଧିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ

ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହା କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" କେବଳ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାଏ I ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହ ସହମତ ନୁହଁ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚାଳନା କ୍ଷମତା ଗଠନ କରେ I ଅପରପକ୍ଷରେ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବେତନ ହାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମାନ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଆସେ I ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଖଣ୍ଡ 7 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଅନୁସୂଚୀ ‘A’ ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମରେ ଏକ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ I କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ ଏକ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରତିକାର ରହିଛି I ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ଜଡିତ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଖଣ୍ଡ ୫ ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଏକ ଅଂଶ ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ ଯେ, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ବୈଧ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଆଇନର ଶକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି I ତେଣୁ, "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ତୃଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ I

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ଖଣ୍ଡ ୫ (vi) (a) ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଜୁନ୍ 30,1960 ରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଆଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ କ୍ଷମତା ବାହାରେ ଥିଲା ଏବଂ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ମଞ୍ଜୁର ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ I ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ଖଣ୍ଡ ୫ (vi) (a) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଜୁନ୍ 30,1960 ରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଆଦେଶ ଆଇନରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ I ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ତଦନ୍ତ କରିନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମେ ବିବେଚନା କରୁଛୁ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ଖଣ୍ଡ ୫ (vi)(a) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଜୁନ୍ 30, 1960 ତାରିଖରେ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପିଲକାରୀ

ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ରିଟ୍ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ହକଦାର କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲ ତର୍କ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ଖଣ୍ଡ 8 (vi)(c) ଅନୁଯାୟୀ ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ଅଛି ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ପୀଡିତ ଶିକ୍ଷକ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉପ କୁଳପତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ଅନୁରୋଧ କରିପାରିବେ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କଲେଜର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ସାର୍ବଜନୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଏକ ବୈଧାନିକ ସଂସ୍ଥା ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ କଲେଜର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ପରମାଦେଶ ପ୍ରକୃତିର କୌଣସି ରିଟ୍ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାୟର କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନାମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ପଡିବ । ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଫେବୃଆରୀ 28,1962 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଆଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ "ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂହିତା" ର ଖଣ୍ଡ 8 (vi)(a) ରେ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସହିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।